

*गर्होद्भव m. ein best. Edelstein GAL.
 गर्होपनिषद् f. Titel einer Upanishad.
 गर्हत् (* m. n.) Flügel PRASANNAR. 103,17.
 गर्हत् 1) Adj. geflügelt. — 2) m. a) = गर्ह
 1) a) SUPARN. 1,3. — b) Vogel.
 *गर्हयोधिन् m. Wachtel.
 *गर्हल m. = गर्हत् 1) a).
 गर्ग 1) m. a) N. pr. verschiedener Personen. Pl. ihr Geschlecht. — b) ein best. Trjaha Vairān. — c) ein best. Tact. — d) *Stier. — e) *Regenwurm. — 2) f. घा und ई ein Frauename.
 *गर्गकुल n. = गार्ग्यस्य, गार्ग्ययोः und गर्गाणां कुलम् MAHĀBH. 2,403,a.
 गर्गतर Adj. Ind. St. 13,412.
 *गर्गत्रिात्र und गर्गच्यह् m. eine best. Begehung.
 *गर्गभगविका f. eine Heirath zwischen Nachkommen Garga's und Bhrgu's.
 गर्गभूमि m. N. pr. eines Fürsten.
 गर्गभनारमा f. Titel eines Werkes.
 *गर्गमय Adj. von den Garga herrührend MAHĀBH. 2,406,b.
 गर्गर 1) m. a) Strudel, gorges. — b) ein best. musikalisches Instrument. — c) Butterfass. — d) *Pimelodus Gagera (ein Fisch). — e) *N. pr. eines Mannes. — 2) f. गर्गरा Butterfass LALIT. 313, 13. — 3) f. गर्गरि a) dass. — b) eine Art Krug.
 गर्गरक 1) m. a) ein best. Fisch. — b) eine best. Pflanze mit giftiger Frucht. — 2) *f. ० रिका eine best. Pflanze und deren Frucht गाण ऋषितक्वादि in der Kāç.
 *गर्गत्रय Adj. = गर्गमय MAHĀBH. 2,406,b.
 गर्गशिरस् m. N. pr. eines Dānava.
 गर्गसंक्रिता f. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 38.
 गर्गलितस् m. N. pr. eines Tirtha.
 *गर्गाट m. ein best. Fisch.
 गर्ज्ञ, गर्ज्ञति (vom Med. गर्ज्ञमान), *गृञ्जति, *गर्ज्ञपति 1) brüllen, brummen, toben, brausen, tosen, donnern, schwatzen (von Vögeln). Mit Acc. des Lautes 177,13. — 2) den Mund voll nehmen, herausfordernd reden, grossprechen, — thun 322,15. Spr. 7525. — Mit षति sehr herausfordernd reden MBu. 7,41,1. — Mit घनु entgegenbrüllen u. s. w. — Mit षभि anbrüllen, anschreien (mit Acc.), ein wildes herausforderndes Geschrei erheben. — Mit समभि anbrüllen, anschreien; mit Acc. — Mit उद् 1) ein Gebrüll erheben. — 2) mit lauter Stimme ausrufen. — Mit परि brüllen, schreien, knurren, keifen (von einem bösen Weibe). — Mit प्र zu tosen —, zu donnern beginnen. — Mit *सप्र in *० गर्जित. — Mit प्रति

entgegenbrüllen, mit einem Brüllen u. s. w. antworten, anschreien; mit Acc. der Person oder des Lautes. — 2) sich widersetzen, Widerstand leisten. — 3) wetteifern mit (Gen. oder Instr.) 249,11. 231, 2. 282,26 (चन्द्रस्य st. मुखस्य zu verbessern). — Mit वि brüllen, schreien. — Mit सम् anbrüllen, anschreien.
 गर्ज्ञ 1) m. (* f. घा) Gebrüll (insbes. * eines Elephanten), Getöse. — 2) * m. Elephant.
 *गर्ज्ञक m. ein best. Fisch.
 गर्ज्ञन n. Gebrüll, Geschrei, Getobe, Getöse, Donner (Spr. 7886).
 *गर्ज्ञर n. eine Grasart RĪGĀN. 8,132.
 *गर्ज्ञाफल m. Asteracantha longifolia RĪGĀN. 11,219.
 गर्ज्ञि m. = गर्जित 2) a) VIKRAMĀÑKĀ. 9,71.
 गर्जित 1) * m. ein brünstiger Elefant. — 2) n. a) Gebrüll, wildes Geschrei, Getöse, Donner. — b) herausforderndes Gerede, Grosssprecheri.
 गर्जितरत्न m. Gerüll Spr. 846.
 *गर्जितासह् m. Löwe GAL.
 *गर्ज्य Partic. fut. pass. von गर्ज्ञ.
 1. गर्त्त m. 1) hoher Stuhl, Thron. — 2) der Sitz des Streitwagens. — 3) Wagen GAUT. — 4) * Würfelstisch. — 5) * Haus, Gemach.
 2. गर्त्त 1) m. f. (घा) und n. Grube, Loch, Grab. — 2) m. a) Kanal M. 4,203. — b) * Lendenhöhle. — c) * eine best. Krankheit. — d) * N. pr. eines Theiles von Trigarta. — e) mit गर्भ verwechselt. — 3) f. घा N. pr. eines Flusses.
 *गर्त्तकी f. Weberwerkstatt GAL. Vgl. गर्त्तिका.
 गर्त्तवृत्त् Adj. mit einer Grube oder Vertiefung versehen.
 गर्त्तपत्य n. das Fallen in eine Grube ÇĀÑKH. Ba. 16,9. 25,14.
 गर्त्तमित् Adj. in eine Grube versenkt.
 गर्त्तसद् Adj. auf dem Sitze des Streitwagens sitzend.
 गर्त्तकुक्कुट m. ein best. Vogel.
 गर्त्तारूढ् Adj. (Nom. ० रूढ्) den Sitz des Streitwagens besteigend.
 गर्त्तशय m. ein in Löchern wohnendes Thier.
 *गर्त्तिका f. Weberwerkstatt. Vgl. गर्त्तकी.
 *गर्त्तिन् und *गर्त्तियि Adj. von गर्त्त.
 गर्त्तेश (?) m. Lot. de la b. l. 302.
 गर्त्तेश्ठा Adj. in der Grube, d. i. im Grabe befindlich.
 गर्त्तदक n. Grubenwasser Āçy. GṆU. 4,2,10, v. l.; vgl. Śū. zu RV. 10,14,9.
 *गर्त्त्यि Adj. = गर्त्तमर्द्धति.
 गर्द्, गर्द्धति, *गर्द्धयति frohlocken.
 गर्द्ध Adj. (f. घा) hungrig (nach Comm.) TS. 3,1,44,8.

1. गर्द्ध् ० भति den Esel spielen.
 2. *गर्द्ध् Adj. von गर्द्धय्.
 गर्द्धि 1) m. a) Esel. Am Ende eines adj. Comp. f. घा. — b) * ein best. Parfum. — 2) f. ० भि a) Eselin. — b) ein best. in Kuhmist lebendes Insect. — c) * Name verschiedener Pflanzen (= षपरञ्जिता, कटमी und षेतकपर्कारि. — d) * eine best. Hautkrankheit. — 3) * n. a) die Blüthe der Nymphaea esoulenta. — b) Embelia Ribes.
 गर्द्धक m. (Agni-P. 31,36), ० भिका f. und *गर्द्धक-गर्द्ध m. eine best. Hautkrankheit. — Vgl. कीर्तगर्द्धक.
 गर्द्धनार्दिन् Adj. wie ein Esel schreiend.
 गर्द्धपुष्प m. = खरपुष्प.
 *गर्द्धय् ० यति Denom. von गर्द्ध.
 गर्द्धरथ m. ein mit Eseln bespannter Wagen AIT. Ba. 4,9.
 गर्द्धरथ् m. Bein. eines Vikramāditiya.
 *गर्द्धवल्ली f. (GAL.), *गर्द्धशाक m. und *गर्द्धशाखी f. Clerodendrum Siphonanthus.
 गर्द्धभान m. N. pr. eines Daitja.
 *गर्द्धभाण्ड 1) m. a) Thespesia populneoides. — b) Ficus infectoria RĪGĀN. 11,125. — 2) Adj. das Wort गर्द्धभाण्ड enthaltend.
 *गर्द्धभाण्डक m. = गर्द्धभाण्ड 1) a).
 *गर्द्धभाण्डियि Adj. = गर्द्धभाण्ड 2).
 गर्द्धमि m. N. pr. eines Mannes. गर्द्धमि v. l.
 गर्द्धमिन् m. Pl. fehlerhaft für गर्द्धमित् 2).
 गर्द्धमिल m. N. pr. 1) des Vaters von Vikramāditiya VP. 2 3,392. — 2) Pl. einer Dynastie VP. 4,24,14.
 गर्द्धमिल्ल m. N. pr. eines Fürsten Ind. St. 15 256. 281. Vgl. गर्द्धमिल.
 गर्द्धमीमुख m. N. pr. eines Lehrers.
 गर्द्धमीविद्या f. ein best. Zauberspruch PAÑKAD.
 गर्द्धमीविपीत m. N. pr. eines Mannes.
 गर्द्धभैया f. Eselsopfer KĀT. Ça. 1,1,13.
 *गर्द्धपिल्लु m. Wolke.
 गर्द्ध, गर्द्धयति 1) ausholen, weit ausschreiten RV. 4,38,3. — 2) gierig sein, heftig verlangen nach (Loc. oder Acc.). गृह्ण् gierig, heftig verlangend nach (Loc.). — *Caus. गर्द्धयति, ० ते 1) Act. a) gierig machen. — b) gierig sein. — 2) Med. Jmd (Acc.) täuschen, hintergehen. — Mit घनु gierig sein nach (Loc.). — Mit षभि in ० गृह्ण. — Mit प्र in प्रगर्द्धिन्. — Mit प्रति gierig sein nach (Acc.).
 गर्ध m. 1) Gier, Begierde, heftiges Verlangen nach (im Comp. vorangehend) 218,3 (vgl. Anm. Naisu. 7,71. — 2) * = गर्द्धभाण्ड 1) a).
 *गर्धन 1) Adj. (f. घा) gierig. — 2) f. घा Gier.
 *गर्धित Adj. gierig.